

Mont Ventoux in April 2010

10 April 2010. Op de Route du Soleil spookt het meerder malen door mijn hoofd: "Zou de Ventoux reeds te beklimmen zijn in het tweede weekend van april? Pasen is net voorbij; het Provencaalse zonnetje zal er toch al wel schijnen?" Na 9,5 uurtje racen op de A31 en A6 bereiken we camping La Garenne alwaar het mobile home goedkeurend wordt aanvaard. De kale ligt er mooi bij in het avondgloed. Beloofd veel goed voor komende dagen...

11 april

Via route de Flassen zwaai ik even op Eric Caritoux, die met zijn hond aan het spelen is; even later check ik of de camp Municipal in Villes' reeds bevolkt is. Minimaal. De valse klim naar de Gorges van de Nesque gaat als vanouds; 49 minuten vanuit Villes' tot aan de top. Daarna in vliegende vaart richting Sault; vandaag immers een opwarmer. Voor Sault zijn Franse stratenmakers eindelijk een short-cut aan het fabriceren. Voortaan hoeft er niet meer door het dorp gebiked te worden, maar kunnen 'ons fietsers' net voor Sault de klim aanvaarden. Eerste deel van de klim blijft trouwens gevaarlijk steil. Het bord "Col Fermé" wordt gepasseerd. Het zonnetje schijnt prachtig vandaag. Sneeuwgrens op 1200m.

Phoeh. Beloofd nog fris te worden. Bij Chalet Reynard tref ik een Amerikaan. Voor een weekje aan het biken in de Provence. "You're lucky because of the weather today zeg ik". Er staat immers geen zuchtje wind vandaag. "See you in the top" en ik fiets bij 'm weg. Langs de weg verrijst nu eerst een meter sneeuw, een kilometer verderop is het al bijna 2 meter. Schitterend om mee te maken. Twee wandelaars moedigen me aan als ze opeens de weg op wandelen

met tennisrackets onder hun wandelschoenen. De weg wordt smaller en smaller. Even later sta ik op de top bij een graadje of 2 schat ik. Even genieten en dan zoef, op naar een warme douche. Geen toptijd vandaag, maar wat geeft het; gewoon genieten, genieten en genie.....

13 april

Vandaag de heroïsche klim vanuit Bedoin. Iets minder zon, vannacht is er weliswaar en pak sneeuw gevallen op de top. No worries. "Het bos" blijft om zeker niet mee te spotten. Ik bemerk dat men de aloude stenen zuilen langs de weg aan het vervangen is door van die foeilelijke plastic bewegwijzering.

Sneeuwgrens vandaag al bij 1100m. Eenmaal bij Chalet Reynard gaat 't weer wat beter. De eerste 4km vanaf 't Chalet zijn in vergelijking tot "het bos" vlak, zo lijkt het. De slagboom waaronder ik me twee dagen geleden heb moeten onderdoor wurmen gaat toevallig even open om een sneeuwruimer door te laten. Beloofd nog spannend te worden. Twee Fransen durven niet verder vanwege de sneeuw.

Ik waag 't erop. Het zonnetje laat zich vandaag niet zo uitbundig zien als eergisteren, maar ach. Wie wil dat nu niet bedenken ik me. Helemaal alleen op de berg der bergen... Geen mens te zien 2 km onder de top... Opeens wordt de gewoonlijk brede weg wel heel erg smal; ik schat slechts 1,5m. Het zicht wordt minder en minder; mistflarden drijven over. Bovenop is men het winkeltje aan het inrichten voor de komende stroom wielertoeristen. Vandaag is er nog geen bidon

te vullen... Het is koud. De afzink naar Malaucène is nog niet mogelijk; ijs en sneeuw versperren de noordzijde van de kale berg. Ik trek de warme wanten aan, en schiet de berg af richting Bedoin. Een warme douche van een half uur heb ik nodig om weer op temperatuur te komen.

Dennis Berix.